

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **K. J.** bývajúceho vo V., zastúpeného JUDr. M. K., advokátom v P., proti žalovanému **B.**, zastúpenému JUDr. D. S., advokátom v T., **o zaplatenie 87,96 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 12 C 63/2010, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 9. mája 2011 sp. zn. 24 Co 392/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania 15,71 € do rúk alebo na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. M. K., advokáta so sídlom v P. do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava (súd prvého stupňa) uznesením zo 16. augusta 2010 č.k. 12 C 63/2010-43 zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania, pretože dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania. Uviedol, že žalovaný sa prerušenia konania domáhal s odôvodnením, že nevyplatenie preplatku z vyúčtovania zapríčinil dodávateľ tepla – spoločnosť V., ktorá je v konkurze a že po ukončení konkurzu očakáva, že speňažený majetok bude postačovať na uspokojenie jeho pohľadávky, ktorú má voči úpadcovi, aby následne mohol uspokojiť i nárok žalobcu. Podľa súdu prvého stupňa rozhodnutie v prejednávanej veci nezávisí od prebiehajúceho konkurzného konania, nemá žiadny vplyv na konanie a rozhodnutie v predmetnej veci a len rámci tohto súdneho konania je súd oprávnený rozhodnúť, či uplatnený nárok žalobcu proti žalovanému je dôvodný, čo učiní na základe zisteného skutkového stavu.

Krajský súd v Trnave (odvolací súd) na odvolanie žalovaného uznesením z 9. mája 2011 sp. zn. 24 Co 392/2010 potvrdil podľa § 219 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne. Dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa a to, že výsledok daného konkurzu nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť rozhodnutie v tejto právnej veci. Zdôraznil, že v konaní o konkurze proti spoločnosti V. sa nerieši žiadna otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie v tejto veci, že konkurzné konanie na majetok V. sa vedie za účelom uspokojenia pohľadávok prihlásených veriteľov a spomenuté konkurzné konanie ani rozhodnutia súdu v tomto konaní nemôžu mať žiaden vplyv na danú vec, ktorá je od prebiehajúceho konkurzného konania odlišná a nezávislá. Keďže výsledok konkurzu žiadnym spôsobom nemôže ovplyvniť rozhodnutie v tejto právnej veci, posúdil zamietnutie návrhu žalovaného na prerušenie konania ako dôvodné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil a prerušil konanie do právoplatne skončeného konania V. sp. zn. 25K 5/2008. Namietal, že dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný a že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Žalobca označil dovolanie žalovaného za nedôvodne podané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr to, či dovolanie žalovaného smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd uznesením. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti

rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy, lebo tu nejde ani o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1 O. s. p., proti ktorému je prípustné dovolanie, a ani o potvrdzujúce uznesenie, ktoré by patrilo do niektorej z kategórií potvrdzujúcich uznesení vymenovaných v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, neexistenciu návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Vady uvedené v § 237 O.s.p. dovolateľ nenamietal a v konaní ani nevyšli najavo.

K námietke dovolateľa, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo

osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p., nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobca náhradu trov dovolacieho konania uplatnil a ich výšku vyčíslil. Žalobcovi preto dovolací súd priznal náhradu trov dovolacieho konania za úkon právnej služby advokáta, ktorú poskytol vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu z 8. júla 2011 [§ 14 ods. 3 písm. b/, ods. 8 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), kde platí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny a základná sadzba tarifnej odmeny právnej služby určená podľa § 10 ods. 1 vyhlášky činí 16,60 €]. S náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (§ 16 ods. 3 vyhlášky) vo výške 7,41 € predstavujú potom trovy dovolacieho konania žalobcu spolu sumu 15,71 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2012

JUDr. Milan D e á k , v. r.
predseda senátu

Za správnosť :
Marta Hrčková